

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΤΣΑΟΥΣΗ
ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΟΥ ΥΠΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΑΝΤΕΙΩ
ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ
ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΕΦΗΒΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

(Σελίδες 237 – 258)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΕΦΗΒΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ι. Είσαγωγικά παρατηρήσεις.

Ἡ παρούσα μελέτη ἀποτελεῖ προκαταρκτικὴν διερεῦνησιν τῆς ἐπιδράσεως τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ παρ' ἡμῶν ἡ ἐσωτερικὴ μετανάστευσις ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀρρένων ἀνηλίκων ἡλικίας 13-17 ἐτῶν. Ἐπιχειρεῖται πρὸς τοῦτο ἡ βάσει τῶν ὑφισταμένων δεδομένων καὶ ἐνδείξεων μακροκοινωνιολογικῆ θεωρήσεως τοῦ προβλήματος, διὰ τῆς συσχέτισεως τῆς συνθέσεως καὶ συμπεριφορᾶς μιᾶς κατηγορίας προσώπων πρὸς μίαν εὐρύτεραν κοινωνικὴν διαδικασίαν¹.

Ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία διέρχεται κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν μίαν περίοδον ταχέως ἐξαστισμοῦ². Ὁ ἀστικός πληθυσμός, ἀντιστοιχῶν κατὰ τὸ 1951 εἰς τὸ 38% τοῦ συνολικοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἀνῆλθεν κατὰ τὸ 1971 εἰς 53%. Κεντρικὴν θέσιν εἰς τὴν διαδικασίαν αὐτὴν κατέχει τὸ γεωγραφικὸν διαμέρισμα τῆς Περιφερείας Πρωτευούσης, ὡς τοῦτο ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Ε.Σ.Υ.Ε.³ Ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ ἐν τέλει τῆς παρούσης μελέτης παρατιθεμένου Πίνακος 1 καθίσταται ἐμφανές, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τοῦ πολεοδομικοῦ συγκροτήματος Ἀθηνῶν⁴ ἀντιπροσωπεύει ὅλοῦν ὑψηλότερον ποσοστὸν τὸσον συνολικοῦ, ὅσον καὶ τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Ἐνῶ ὅμως ἡ

1. Τὰ εἰς τὴν παρούσαν μελέτην ἀναφερόμενα δεδομένα περὶ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων τῆς Περιφερείας Πρωτευούσης ἐλήφθησαν ἐκ τῶν στοιχείων τὰ ὅποια προέκυψαν ἐκ σχετικῆς ἐρεῦνης διεξαχθείσης ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα παρουσιάζονται εἰς ὑπὸ ἔκδοσιν μελέτην τῶν Δ. Γ. Τσαοῦση καὶ Ε. C r u e e g e r - Κ ο ρ ρ ἔ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἐγκληματικότης ἀνηλίκων εἰς τὴν Περιφέρειαν Πρωτευούσης».

2. Πρβλ. Β. K a y s e r, Géographie humaine de la Grèce, Centre des Sciences Sociales d' Athènes, P.U.F., Paris, 1964, σελ. 106-113, Δ. Γ. Τσαοῦση, Μορφολογία τῆς Νεοελληνικῆς Κοινωνίας, Ἀθῆναι, 1971, σελ. 103-112.

3. Τὸ γεωγραφικὸν διαμέρισμα τῆς Περιφερείας Πρωτευούσης ἔχει τὴν μορφὴν τριγώνου μὲ κορυφὰς τὴν Ἐκάλην, τὴν Βουλιαγμένην καὶ τὸν Σκαρामαγιάδην, περιλαμβάνει δὲ (κατὰ τὴν ἀπογραφὴν 1961) 57 Δήμους καὶ Κοινότητα.

4. Οἱ ὅροι «Περιφέρεια Πρωτευούσης» καὶ «Πολεοδομικὸν Συγκρότημα Ἀθηνῶν» εἶναι ταυτῶσμοι.

άλματώδης αύξησης του άστικού πληθυσμού τοποθετείται εις την δεκαετιάν 1961-1971, ή αντίστοιχος πληθυσμιακή αύξησης τής Περιφερείας Πρωτευούσης έμφανίζεται κατά την δεκαετιάν 1951-1961. Έκ τών άνωτέρω συνάγεται, πρῶτον, ότι ή χαρακτηριστική μορφή τής έσωτερικῆς μεταναστεύσεως εις την μεταπολεμικὴν Έλλάδα είναι ή τής συρροῆς πρὸς τὰ άστικά κέντρα, δεύτερον, ότι σημαντικὸν μέρος τής κινήσεως αὐτῆς στρέφεται πρὸς την Περιφέρειαν Πρωτευούσης καί, τρίτον, ότι ή ταχεία πληθυσμιακή αύξησης τοῦ πολεοδομικοῦ συγκροτήματος Ἀθηνῶν κατά την δεκαετιάν 1951-1961 είναι κατά κύριον λόγον άπότοκος τής έσωτερικῆς μεταναστεύσεως πρὸς την περιοχήν αὐτήν. Αἱ άνωτέρω διαπιστώσεις καταδεικνύουν ότι ή Περιφέρεια Πρωτευούσης άποτελεῖ την κατ' έξοχήν κατάλληλον περιοχήν πρὸς μελέτην τής έπιρροῆς τής έσωτερικῆς μεταναστεύσεως ἐπὶ τής έγκληματικότητας τών άνηλικῶν. Έξ άλλου, ή τριετία 1960-1962, εις την όποιαν αναφέρεται ή παρούσα μελέτη, εκτός τοῦ ότι έμπίπτει έντός τής περιόδου τής ταχείας πληθυσμιακῆς αύξήσεως τών Ἀθηνῶν, εύρίσκεται πλησιέστερον πρὸς την στιγμήν καθ' ἣν αἱ έπελθοῦσαι ποσοτικά μεταβολαὶ εις την δομήν τοῦ πληθυσμοῦ τής Πρωτευούσης διαγνώττονται μετὰ την μεγαλυτέραν δυνατήν ακρίβειαν, χάρις εις την κατά τὸ 1961 γενομένην γενικὴν άπογραφὴν.

Εἰς την παρούσαν μελέτην ή έννοια τοῦ άνηλικῶν έγκληματιοῦ λαμβάνεται ὡς αὐτή προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος⁵. Πρόκειται, επομένως, περὶ προσώπων ἡλικίας 7-17 ἐτῶν, τὰ όποια έτέλεσαν ποινικῶς κολλάσιμον άδικον πρᾶξιν. Περιορίζεται ὅμως ένταῦθα ή έφαρμογή τής έννοίας αὐτῆς εις εκείνους μόνον τοὺς άνηλικούς οἱ όποιοὶ παρεπέμφθησαν ένώπιον τών Δικαστηρίων Ἀνηλικῶν καί εκείνους οἱ όποιοὶ ὑπεβλήθησαν εις άναμορφωτικά μέτρα κατόπιν δικαστικῆς άποφάσεως. Ὁ περιορισμὸς οὗτος έπιδρα καί ἐπὶ τής έννοίας τής έγκληματικότητας, ή όποία περιλαμβάνει έν προκειμένῳ εκείνο μόνον τὸ τμήμα τής δήλης έγκληματικότητας τών άνηλικῶν, τὸ όποῖον ἤχθη ένώπιον τών Δικαστηρίων Ἀνηλικῶν⁶. Αἱ έγκληματολογικαὶ στατιστικαὶ λαμβάνουν συνήθως ὡς βάσιν τὸν χρόνον εκδόσεως τής δικαστικῆς άποφάσεως. Τὰ δεδομένα τής παρούσης μελέτης αναφέρονται εις τὸν χρόνον τελέσεως τής άδικου πράξεως. Οἱ δύο αὐτοὶ χρόνοι δὲν συμπίπτουν άπολύτως. Εἰς την περίπτωση τών άνηλικῶν παρετηρήθη ότι τὸ ἡμισυ μόνον τών τελουμένων πράξεων κρίνεται ὑπὸ τών Δικαστηρίων Ἀνηλικῶν έντός τοῦ έτους κατά τὸ όποῖον διεπράχθησαν. Ἡ άναγωγή, επομένως,

5. Π.Κ. 121.

6. Δὲν περιλαμβάνεται τὸ τμήμα εκείνο τής δήλης έγκληματικότητας τὸ χαρακτηρισζόμενον ὡς «περιστατικά γνωστὰ τῇ άστυνομία». Δὲν ταυτίζεται, ἐξ άλλου, ή έν τῇ παρουσίῃ μελέτῃ έννοια τής έγκληματικότητας πρὸς την άντικοινωνικὴν συμπεριφορὰν ή τὸ παραστράτημα τοῦ άνηλικῶν.

είς τόν χρόνον τῆς τελέσεως τῶν ἀδικημάτων ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη, προκειμένου νά καταστή δυνατός ὁ συνδυασμός τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων πρὸς τὰς συνθήκας αἱ ὁποῖαι ἴσχυον κατὰ τόν χρόνον τῆς ἐκδηλώσεώς της.

Διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ἐρευνητέου ὕλικου ἐλήφθη ὡς βᾶσις τὸ δικαστικόν Δικαστήριον καὶ ὁ τόπος κατοικίας τοῦ ἀνηλίκου ἐγκληματοῦ. Εἰς τὴν Περιφέρειαν Πρωτευούσης ἐδρεύουν δύο Δικαστήρια Ἀνηλίκων: τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς. Περιλαμβάνονται ἐπομένως εἰς τὴν παροῦσαν ἐρευναν ἐκεῖνοι μόνον οἱ ἀνήλικοι, οἱ ὁποῖοι παρεπέμφθησαν ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρω Δικαστηρίων καὶ οἱ ὁποῖοι ἐκατοίκουν ἢ διέμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Περιφέρειας Πρωτευούσης. Ὁ γενόμενος περιορισμός ἐπιδρᾷ διττῶς ἐπὶ τῆς προκυπτούσης εἰκόνας τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. Ὁ ἐνταῦθα παρουσιαζόμενος ἀριθμὸς ἀνηλίκων δὲν συμπίπτει πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἐντὸς τῆς Περιφέρειας Πρωτευούσης κατοικούντων ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν, δεδομένου ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐκρίθησαν ὑπὸ ἐτέρων Δικαστηρίων Ἀνηλίκων. Δὲν συμπίπτει ἐπίσης πρὸς τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων Ἀνηλίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κριθέντων, δεδομένου ὅτι τὰ Δικαστήρια αὐτὰ ἔκριναν καὶ ἀριθμὸν ἀνηλίκων κατοικούντων μὲν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῶν, ἐκτὸς ὅμως τῶν ὁρίων τοῦ πολεοδομικοῦ συγκροτήματος Ἀθηνῶν. Αἱ δύο αὐταὶ ἀποκλίσεις δὲν ἔχουν ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὴν παροῦσαν μελέτην. Ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον ἐνδιαφέρει ἰδιαιτέρως εἶναι τὸ περιβάλλον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζεῖ καὶ ἀναπτύσσεται ὁ ἀνήλικος. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ αὐτῆς ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸν τόπον κατοικίας του δύναται νὰ παράσχη σημαντικὰς ἐνδείξεις.

Οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματῆται διακρίνονται κατὰ τὸν Ποινικὸν Κώδικα⁷ εἰς παῖδας καὶ ἐφήβους. «Παῖδες» εἶναι οἱ ἀνήλικοι 7-12 ἐτῶν, «ἐφήβου» δὲ οἱ ἡλικίας 13-17 ἐτῶν. Ἡ παροῦσα μελέτη περιορίζεται εἰς μόνους τοὺς ἄρρενας ἐφήβους, διότι οὗτοι ἀποτελοῦν τὴν πολυπληθεστέραν ὁμάδα ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν. Κατὰ τὴν πενταετίαν 1960-1964 τὰ Δικαστήρια Ἀνηλίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπέβαλον εἰς ἀναμορφωτικὰ μέτρα, διὰ πράξεις τελεσθείσας κατὰ τὰ ἔτη 1960-1962, 186 ἄρρενας καὶ 15 θήλειαι παῖδας, 1671 δὲ ἄρρενας καὶ 87 θήλειαι ἐφήβους. Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς παρέχοντες ἀσφαλῆ στοιχεῖα περὶ τῆς πραγματικῆς συμμετοχῆς ἐκαστῆς τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν εἰς τὴν ἐγκληματικότητα τῶν ἀνηλίκων. Τοῦτο δὲ διὰ πλείονας λόγους. Πρῶτον, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων Ἀνηλίκων ἀγομένων ἀδικημάτων ἀντιπροσωπεύει μέρος μόνον τῆς δόξης, ἔτι δὲ μικρότερον τμήμα τῆς ἀδόξης ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων⁸. Δεύτερον, διότι ὁ ἐξαιρετικῶς χαμηλὸς ἀριθμὸς τῶν θηλέων παίδων

7. Π.Κ. 121.

8. «Παρ' ὅλον ὅτι, ἐξ αὐτῆς τάξεως τῆς φύσεως τῆς ἀδόξης ἐγκληματικότητος, εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐκτίμησις τοῦ πραγματικοῦ μεγέθους της, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι εἶναι τε-

καὶ ἐφήβων⁹ καὶ ὁ δυσανάλογος πρὸς τοὺς ἄρρενας ἐφήβους μικρὸς ἀριθμὸς τῶν ἀρρένων παίδων, δυσκόλως δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὅτι ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν πραγματικότητα. Οἱ ἀνωτέρω ἀναφερθέντες ἀριθμοὶ θὰ πρέπει νὰ ληφθοῦν μᾶλλον ὡς παρέχοντες ἐνδείξεις περὶ τῆς διαφόρου ἀντιμετωπίσεως ἐκάστης τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν ἀνηλίκων ὑπὸ τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν καταδικωτικῶν ἀρχῶν¹⁰. Ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔτι τοῦ λόγου ἡ μελέτη τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀρρένων ἐφήβων παρουσιάζει ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον.

II. Ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐσωτερικῶν μεταναστῶν εἰς τὴν ἐγκληματικότητα τῶν ἀρρένων ἐφήβων.

Κατὰ τὴν πενταετίαν 1960-1964 ἐγένοντο 2.329 προσαγωγὰι ἀρρένων

τραπλάσια περίπου τῶν ἐγκλημάτων τῶν γνωστῶν εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Δεδομένου ὅτι τὰ ἐγκλήματα τὰ ὁποῖα διώκονται ἀποτελεσματικῶς ἀντιπροσωπεύουν τὸ τρίτον περίπου τῶν τελευταίων, εἶναι πιθανὸν ὅτι ἐν μόνον ἐγκλημα ἐπὶ δώδεκα καταλήγει τελικῶς εἰς τὴν δικαστικὴν ἐπιβολὴν ποι νῆς ἢ μέτρου.» H. J o n e s, *Crime in a Changing Society*, Penguin Books, 1965, σελ. 18. «Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ ἀνηλίκων πράγματι τελουμένων ἀδικημάτων εἶναι ἀπείρως μεγαλύτερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγειρομένων κατηγοριῶν, ἀποτελεῖ δὲ σφάλμα νὰ θεωρηθῶναι ἡ σχέσις μεταξὺ τῶν δύο τούτων μεγεθῶν ὡς σταθερά.» C.I. Hall, *Children's Courts*, Allen and Unwin, London, 1926, σελ. 43, ὡς ἀναφέρεται εἰς H. M a n n h e i m, *Social Aspects of Crime in England between the Wars*, Allen and Unwin, London, 1940, σελ. 80. «Εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπολογίσωμεν τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὸ τῶν ἀνηλίκων τελουμένων ἀδικημάτων, τὰ ὁποῖα παραμένουν ἀγνωστα ὄχι μόνον εἰς τὰ δικαστήρια ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀστυνομίαν.» H. M a n n h e i m ἔνθ. ἄνωτ., σελ. 81.

9. Ἡ ἐγκληματικότης τῶν θηλέων ἐμφανίζεται διεθνῶς ὡς μικροτέρα τῆς τῶν ἀρρένων. «Ἡ ἐγκληματικότης τῶν θηλέων ἀνηλίκων εἶναι ἐν τῷ συνόλῳ τῆς κατὰ πολὺ μικροτέρα ἐκείνης τῶν ἀρρένων. Εἰς τοὺς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων προσαγομένους ἀνηλίκους ἀντιστοιχεῖ γενικῶς μία θῆλυς ἐπὶ πέντε ἀρρένων.» G. H e u y e r, *La délinquance juvénile*, P.U.F., Paris, 1969, σελ. 213. Ἐν Ἑλλάδι ἡ σχέσις αὕτη εἶναι 1 θῆλυς πρὸς 18 περίπου ἄρρενας. Ὡς παρατηρεῖται, «ἕνα ἀπὸ τὰ ἅλута μυστήρια τῆς ἐγκληματολογίας εἶναι τὸ σημαντικῶς χαμηλότερον ποσοστὸν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν κορασίδων καὶ γυναικῶν ἐν συγκρίσει πρὸς ἐκεῖνο τῶν ἀνδρῶν.» H. J o n e s, ἔνθ. ἄνωτ., σελ. 21. Ὁ λόγος θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ κυρίως εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἐγκληματικότης τῶν θηλέων εἶναι ἐν πολλοῖς ἀδῆλος καὶ συγκεκαλυμένη. Βλ. O. P o l l a k, *The Criminality of Women*, Univ. of Pennsylvania Press, Philadelphia, 1950, ἰδίως Κεφάλαιον I, *The Masked Character of Female Crime*.

10. «Τείνει κανεὶς νὰ πῆ — μὲ κάποιαν τάσιν ὑπερβολῆς — ὅτι τὸ τμήμα αὐτὸ τῆς Ἐγκληματολογικῆς Στατιστικῆς (ἡ στατιστικὴ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων), πόρρω ἀπέχον ἀπὸ τοῦ νὰ συνιστᾷ μίαν ἀσφαλῆ πηγὴν πληροφοριῶν περὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, δύνανται νὰ θεωρηθῶν μόνον ὡς μέσον παρατηρήσεως τῆς στάσεως τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς ἀστυνομίας ἐναντι τῶν διαφόρων δυνατοτήτων ἀντιμετωπίσεως τῶν νεαρῶν παραβατῶν τοῦ Νόμου. Ἐν ἄλλοις λόγοις, ἡ στατιστικὴ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων δὲν δύναται παρὰ νὰ δεῖξῃ τὴν ποικίλουςαν προθυμίαν τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς ἀστυνομίας νὰ παραπέμψῃ τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ἐγκληματικῶν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων Ἀνηλίκων.» H. M a n n h e i m, ἔνθ. ἄνωτ. σελ. 80.

ἐφήβων ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων Ἀηηλίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διὰ ποινικῶς κολασίμους πράξεις τελεσθείσας κατὰ τὰ ἔτη 1960-1962. Ἐξ αὐτῶν αἱ 1521 ἀφεῶρον ἐφήβους γεννηθέντας ἐντὸς τῆς Περιφερείας Πρωτευούσης (ἐντοπίους), αἱ 695 ἐφήβους γεννηθέντας ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ πολεοδομικοῦ συγκροτήματος Ἀθηνῶν (ἐσωτερικοὶ μετανάσται), 91 ἀγνώστου τόπου γεννήσεως καὶ 22 γεννηθέντας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ ἐσωτερικοὶ μετανάσται ἀντιπροσωπεύουν ποσοστὸν 46% τῶν ἐντοπίων καὶ 30% τοῦ συνόλου τῶν παραπομπῶν ¹¹.

Κατὰ πληροφορίας παρασχεθείσας ὑπὸ τῆς Ε.Σ.Υ.Ε., ὁ ἄρρην πληθυσμὸς ἡλικίας 13-17 ἐτῶν τῆς Περιφερείας Πρωτευούσης ἀνήρχετο κατὰ τὴν ἀπογραφὴν 1961 εἰς 78.852 ¹². Στοιχεῖα περὶ τῆς κατ' ἔτος ἡλικίας κατανομῆς τοῦ πληθυσμοῦ τούτου μεταξύ ἐντοπίων καὶ μεταναστῶν δὲν ὑπάρχουν. Εἴμεθα ὡς ἐκ τούτου ὑποχρεωμένοι νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὰ κατὰ πενταετεῖς ὁμάδας ἡλικιῶν δεδομένα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους ἐκείνου. Αἱ δύο πενταετεῖς ὁμάδες ἡλικιῶν 10-14 καὶ 15-19 ἐτῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐμπίπτουν οἱ ἐφηβοὶ ἡλικίας 13-17 ἐτῶν, περιελάμβανον 135.500 ἄρρενας. Ἐξ αὐτῶν οἱ 27.700 εἶχον ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν Περιφέρειαν Πρωτευούσης μεταξύ 1955 καὶ 1961 ¹³. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πρὸ τοῦ 1955 ἐγκατασταθέντων δὲν εἶναι γνωστός. Κατὰ τῖνα ὅμως ἐκτίμησιν τῆς Ε.Σ.Υ.Ε., ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ 1960 ἐγκατεστημένων εἰς τὴν Περιφέρειαν Πρωτευούσης ἀρρένων μεταναστῶν ἡλικίας 10-19 ἐτῶν ὑπελογίζετο εἰς 38.000 ¹⁴. Οἱ μετανάσται ἀντιπροσωπεύουν οὕτω ποσοστὸν 39% τῶν ἐντοπίων καὶ 28% τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἀνωτέρω ἡλικιῶν.

Αἱ παραπομπαὶ ἀρρένων ἐφήβων ἀναλογοῦν πρὸς τὸ 1,72% τῶν ἀρρένων ἡλικίας 10-19 ἐτῶν. Ἀναλογιζόμενα πρὸς τοὺς ἐντοπίους καὶ τοὺς μετανάστας ἄρρενας τῶν αὐτῶν ὁμάδων ἡλικιῶν, αἱ παραπομπαὶ ἐντοπίων ἀντιπροσωπεύουν ποσοστὸν 1,56%, τῶν δὲ μεταναστῶν 1,75%.

Αἱ συγκρίσεις αὐταὶ δὲν εἶναι ἀπολύτως ὀρθαί, ἐφ' ὅσον αἱ δύο ὁμάδες (τῶν παραπεμπομένων καὶ τοῦ πληθυσμοῦ) ἔχουν διάφορον ἔκτασιν ἡλικιῶν. Παρέχουν, παρὰ ταῦτα, μίαν ἐνδιαφέρουσαν ἐνδειξιν.

Αἱ 2329 παραπομπαὶ ἀφοροῦν 1927 ἐφήβους προσαχθέντας ἄπαξ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων Ἀηηλίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διὰ τέλεσιν ἀδίκου πράξεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐτῶν 1960-1962 καὶ 297 ὑποτρόπους. Ἐκ τῶν 1927 προσαχθέντων ἄπαξ οἱ 514 ἀπηλλάγησαν, διὰ 39 διετάχθη ἢ ὀριστικὴ παῦσις τῆς ποινικῆς διώξεως καὶ 1374 ὑπεβλήθησαν εἰς ἀναμορ-

11. Βλ. Πίνακα 5.

12. Βλ. Πίνακα 2.

13. Βλ. Πίνακα 3.

14. Βλ. Πίνακα 3.

φωτικά μέτρα. Ἐκ τῶν ἄπαξ προσαχθέντων οἱ 1282 ἦσαν ἐντόπιοι, οἱ δὲ 645 μετανάσται ¹⁵. Οἱ μετανάσται ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ 50% τῶν ἐντοπίων καὶ ἀντιπροσωπεύουν τὸ 33,4% τοῦ συνόλου τῶν ἄπαξ προσαχθέντων ἀρρένων ἐφήβων. Οἱ ἄπαξ προσαχθέντες ἀντιπροσωπεύουν ποσοστὸν 1,49% τῶν ἀρρένων 10-19 ἐτῶν, οἱ ἐντόπιοι 1,32% καὶ οἱ μετανάσται 1,70% τῶν ἀντιστοίχων κατηγοριῶν τῆς αὐτῆς ομάδος ἡλικιῶν. Ἐκ τῶν 297 ὑποτρόπων οἱ 191 ἦσαν ἐντόπιοι, οἱ 103 μετανάσται καὶ οἱ 3 ἀγνώστου τόπου γεννήσεως ¹⁶. Οἱ μετανάσται ἀντιπροσωπεύουν ποσοστὸν 34,68% τοῦ συνόλου καὶ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ 53,92% τῶν ἐντοπίων. Ἀναλογιζόμενοι ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ἀρρένος πληθυσμοῦ 10-19 ἐτῶν οἱ ὑπότροποι ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ 0,22%, ἐπὶ δὲ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐντοπίων καὶ τῶν μεταναστῶν τῶν αὐτῶν ἡλικιῶν, οἱ ἐντόπιοι ἀντιπροσωπεύουν ποσοστὸν 0,24%, οἱ δὲ μετανάσται 0,27%. Οἱ ὑπότροποι ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ 15,4% τῶν ἄπαξ προσαχθέντων, οἱ μετανάσται ὑπότροποι πρὸς τὸ 15,9% τῶν ἄπαξ προσαχθέντων μεταναστῶν καὶ οἱ ἐντόπιοι ὑπότροποι πρὸς τὸ 15,1% τῶν ἄπαξ προσαχθέντων ἐντοπίων.

Ἀνακεφαλαιοῦντες, ἡ προκύπτουσα εἰκὼν ἐμφανίζεται ὡς ἀκολούθως :

Μετανάσται 10-19 ἐτῶν

% πληθυσμοῦ 10-19 ἐτῶν	28
% ἐντοπίων 10-19 ἐτῶν	39

Παραπομπαὶ ἐφήβων 13-17 ἐτῶν

ἐφηβοὶ % πληθυσμοῦ 10-19 ἐτῶν	1,72
μετανάσται % μεταναστῶν 10-19 ἐτῶν	1,75
ἐντόπιοι % ἐντοπίων 10-19 ἐτῶν	1,56
μετανάσται % παραπομπῶν	30
παραπομπαὶ μεταναστῶν ἐπὶ 100 παραπομπῶν ἐντοπίων	46

Ἐφηβοὶ 13-17 ἐτῶν προσαχθέντες ἄπαξ

ἐφηβοὶ % πληθυσμοῦ 10-19 ἐτῶν	1,49
μετανάσται % μεταναστῶν 10-19 ἐτῶν	1,70
ἐντόπιοι % ἐντοπίων 10-19 ἐτῶν	1,32
μετανάσται % ἄπαξ προσαχθέντων	33,4
ἄπαξ προσαχθέντες μετανάσται ἐπὶ 100 ἄπαξ προσαχθέντων ἐντοπίων	50

15. Βλ. Πίνακα 6.

16. Βλ. Πίνακα 6.

Υπότροποι 13-17 ἐτῶν

υπότροποι % πληθυσμοῦ 10-19 ἐτῶν	0,22
μετανάσται υπότροποι % μεταναστῶν 10-19 ἐτῶν	0,27
ἐντόπιοι υπότροποι % ἐντοπίων 10-19 ἐτῶν	0,24
μετανάσται % υποτρόπων	34,68
μετανάσται υπότροποι ἐπὶ 100 ἐντοπίων υποτρόπων	53,92
υπότροποι % ἄπαξ προσαχθέντων	15,4
μετανάσται υπότροποι % μεταναστῶν ἄπαξ προσαχθέντων	15,1
ἐντόπιοι υπότροποι % ἐντοπίων ἄπαξ προσαχθέντων	15,9

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων προκύπτουν τὰ ἀκόλουθα συμπεράσματα :

1. Ἡ συμμετοχὴ τῶν μεταναστῶν εἰς τὴν ἐγκληματικότητα τῶν ἀρρένων ἐφήβων εἶναι ἐλαφρῶς μεγαλύτερα τῆς συμμετοχῆς τῶν μεταναστῶν εἰς τὸν ἡλικίας 10-19 ἐτῶν ἄρρενα πληθυσμὸν τῆς Περιφερείας Πρωτευούσης. Ἐνῶ εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν οἱ μετανάσται ἀποτελοῦν ὀλιγώτερον τοῦ τρίτου τοῦ πληθυσμοῦ, εἰς τὸ σύνολον τῶν προσαγωγῶν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἄπαξ προσαγομένων ἀποτελοῦν τὸ τρίτον, ἐπὶ δὲ τῶν υποτρόπων πλεόν τοῦ τρίτου.

2. Ἡ ἀναλογία ἐντοπίων-μεταναστῶν εἰς τὴν ἐγκληματικότητα τῶν ἀρρένων ἐφήβων εἶναι μεγαλύτερα τῆς ἀντιστοίχου ἀναλογίας εἰς τὸν συνολικὸν ἄρρενα πληθυσμὸν 10-19 ἐτῶν τῆς Πρωτευούσης. Εἰς τὸν συνολικὸν πληθυσμὸν τῆς ἀνωτέρω ομάδος ἡλικιῶν ἀντιστοιχοῦν 39 μετανάσται ἐπὶ 100 ἐντοπίων, ἀλλὰ 46 εἰς τὸ σύνολον τῶν παραπομπῶν, 50 εἰς τοὺς προσαγομένους, 54 εἰς τοὺς υποτρόπους.

3. Τὰ ποσοστὰ τῶν προσαγωγῶν ἀρρένων ἐφήβων μεταναστῶν, τῶν ἄπαξ προσαγομένων καὶ τῶν υποτρόπων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀρρένων μεταναστῶν ἡλικίας 10-19 ἐτῶν εἶναι ὑψηλότερα τῶν ἀντιστοίχων ποσοστῶν τόσον τοῦ συνόλου τῶν ἐφήβων ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ 10-19 ἐτῶν, ὅσον καὶ τῶν ἐντοπίων ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ ἐντοπίων τῆς αὐτῆς ομάδος ἡλικιῶν.

4. Ἡ ἀναλογία μεταναστῶν υποτρόπων πρὸς τοὺς ἄπαξ προσαγομένους μετανάστας εἶναι ὑψηλότερα τῶν ἀντιστοίχων ἀναλογιῶν τόσον τοῦ συνόλου τῶν υποτρόπων πρὸς τοὺς ἄπαξ προσαχθέντας, ὅσον καὶ τῶν ἐντοπίων υποτρόπων πρὸς τοὺς ἄπαξ προσαχθέντας ἐντοπίους.

III. Ἡ κατανομὴ τῶν μεταναστῶν κατὰ τόπον προελεύσεως καὶ κατὰ τόπον κατοικίας.

Ἡ κατὰ μέγεθος οἰκισμοῦ καὶ κατὰ γεωγραφικὸν διαμέρισμα προελεύσεως κατανομὴ τῶν ἀρρένων ἐφήβων μεταναστῶν ἀκολουθεῖ εἰς γενικὰς γραμ-

μάς την αντίστοιχον κατανομήν τοῦ συνόλου τῶν κατὰ τὴν περίοδον 1956-1961 μεταναστευσάντων πρὸς τὴν Περιφέρειαν Πρωτευούσης ¹⁷.

Ἡ ὑξημένη κάπως ἐμφανίζεται ἡ συμμετοχὴ τῶν προερχομένων ἐξ ἀστικῶν περιοχῶν (40% ἔναντι 36% τοῦ συνόλου τῶν μεταναστῶν) καὶ μειωμένη ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐξ ἡμιαστικῶν περιοχῶν προερχομένων (17% ἔναντι 21% διὰ τὸ σύνολον τῶν μεταναστευσάντων). Οἱ ἐξ ἀγροτικῶν περιοχῶν προερχόμενοι ἀντιπροσωπεύουν ἴσον σχεδὸν ποσοστὸν εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὁμάδας (43% ἔναντι 42% τοῦ συνόλου). Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ γεωγραφικὰ διαμερίσματα προελεύσεως, παρατηροῦμεν ὅτι οἱ ἐξ Ἡπείρου ἐφηβοὶ ἀντιπροσωπεύουν μεταξὺ τῶν προσαχθέντων ποσοστὸν ὑπερδιπλάσιον (10%) ἔναντι τοῦ συνόλου τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ διαμερίσματος μεταναστῶν πρὸς τὰς Ἀθήνας (3,8%), ἐλαφρὰν δὲ ὑπεροχὴν παρουσιάζουν καὶ οἱ ἐκ τῆς λοιπῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ Εὐβοίας προερχόμενοι (18% ἔναντι 13,6%). Ἀντιθέτως, μειωμένη ἐμφανίζεται ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐκ τῶν Νήσων Αἰγαίου προερχομένων (13% ἔναντι 20,3%), οὐδεὶς δὲ ἐφηβος προερχόμενος ἐκ Θράκης προσάγεται, ἐνῶ οἱ ἐκ τῆς Θράκης μετανάσται ἀντιπροσωπεύουν τὸ 1,3% τῶν εἰς Ἀθήνας ἐγκατασταθέντων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1955 καὶ 1961. Οἱ ἐκ τῶν διαμερισμάτων τῆς Πελοποννήσου, τῶν Ἰονίων Νήσων, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Κρήτης προερχόμενοι δὲν ἐμφανίζονται οὐσιωδῶς διάφορον κατανομήν ἀπὸ τὴν τοῦ συνόλου τῶν μεταναστῶν.

Ἡ μελέτη τῆς κατανομῆς τῶν προσαγωγῶν ἐντοπιῶν καὶ μεταναστῶν ἀρρένων ἐφήβων κατὰ Δῆμον καὶ Κοινότητα κατοικίας ¹⁸, δὲν παρουσιάζει ἐμφανεῖς συσχετίσεις μεταξὺ τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῆς ἐσωτερικῆς μεταναστεύσεως. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἡ μελέτη αὐτὴ μόνον κατ' ἔμμεσον τρόπον δύναται νὰ ἐπιχειρηθῇ. Ἐλλείπει δεδομένων περὶ τῆς κατὰ φύλον καὶ καθ' ἡλικίαν κατανομῆς τῶν ἐσωτερικῶν μεταναστῶν εἰς τὴν Περιφέρειαν Πρωτευούσης ¹⁹, δὲν καθίσταται ἐφικτὴ ἡ ἀμεσος σύγκρισις τῆς κατανομῆς καὶ

17. Βλ. Πίνακα 4.

18. Βλ. Πίνακα 5.

19. Τὸ 1960, τὰ 56% τῶν κατοίκων τοῦ συγκροτήματος δὲν ἔχουν γεννηθῆ στὴν Ἀθήνα. Θὰ ἦταν ἐνδιαφέρον νὰ ἐξακριβωθῇ κανεὶς πῶς κατανέμεται μέσα στὸν ἀστικὸ χῶρον ἐνα τέτοιο κύμα ἀφίξεων. (...) Δυστυχῶς, ἡ μορφή πού ἔδωσε ἡ Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία στὴν λεπτομερῆ ἔκδοσιν τῶν ἀποτελεσμάτων δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ βγάλουμε ὅλες τὶς ἐπιθυμητὰς πληροφορίες ἀπ' αὐτὰ τὰ στοιχεῖα: ἀπὸ τὰ 218.000 ἄτομα πού μετανάστευσαν στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὸ 1955 ὡς τὸ 1961, δὲν κατέχομε τὴν κατὰ κοινότητα κατανομὴν παρὰ μόνον γιὰ 130.000 «οἰκονομικῶς ἐνεργά» ἄτομα ἄνω τῶν 10 ἐτῶν. Ἀλλὰ καὶ ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἀριθμὸς ἀκόμη περιλαμβάνει τόσο τοὺς προσφάτους μετανάστες, ὅσο καὶ τοὺς Ἀθηναίους πού ἀλλοίωσαν κοινότητα ἀπὸ τὸ 1955.» G. B u r g e l, «Δομικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πολεοδομικοῦ συγκροτήματος Ἀθηνῶν» εἰς Κ ο ι ν ω ν ι ο λ ο γ ι κ ῆ Σ κ έ ψ η, τομ. I, τεύχ. 2, (Νοεμ. 1966), σελ. 203 καὶ 205.

τῆς ἀναλογίας ἐντοπίων πρὸς μετανάστας τοῦ ἄρρενος πληθυσμοῦ 10-19 ἐτῶν καὶ τῶν προσαχθέντων ἐφήβων. Ἀνάγκη, ἐπομένως, αἱ συσχετίσεις νὰ γίνουσι ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλων γενικωτέρων δεικτῶν.

Ἡ σύγκρισις τῆς κατὰ Δῆμον καὶ Κοινότητα συχνότητος παραπομπῶν μεταναστῶν καὶ τῆς ἀναλογίας μεταναστῶν πρὸς 100 ἐντοπίους μὲ τὴν ἑκατοστιαίαν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ μεταξὺ τῶν ἀπογραφῶν 1951 καὶ 1961 εἰς οὐδὲν ἀσφαλὲς συμπέρασμα ὀδηγεῖ. Ἡ μελέτη τῶν δέκα Δήμων καὶ Κοινοτήτων αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουσι αὐξήσιν ἄνω τοῦ 200%, καὶ ἐπομένως ἀπορροφῶν κατὰ τεκμήριον σημαντικὸν ποσοστὸν τῆς ἐσωτερικῆς μεταναστεύσεως²⁰, οὐδεμίαν κανονικότητα ἐμφανίζει ἐν σχέσει πρὸς τὸν ρυθμὸν αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ.

Δῆμος ἢ Κοινότης	Αὐξήσις % 1951-1961	Π ρ ο σ α γ ω γ α ἰ			
		Σύνολον	Ἐντοπ.	Μετ. ἐσωτ.	Μετ. ἐπὶ 100 ἐντοπίων
Κ. Ἀργυρουπόλεως	846	4	1	3	300
Δ. Ν. Λιοσίων	667	39	16	23	143
Κ. Πετρουπόλεως	429	5	3	2	66
Δ. Χολαργοῦ	391	25	18	7	39
Δ. Ἀγ. Δημητρίου	362	25	14	11	78
Κ. Καματεροῦ	322	7	3	4	133
Δ. Ἀγ. Βαρβάρας	294	16	8	8	100
Δ. Ἡλιουπόλεως	243	32	18	13	72
Δ. Χαϊδαρίου	212	26	18	8	44
Δ. Περάματος	200	28	19	9	47

Ἀντιθέτως, ἡ μελέτη τῶν δέκα πολυπληθεστέρων Δήμων ἐμφανίζει μίαν γενικὴν τάσιν (μὲ τινὰς ἐξαιρέσεις) μειώσεως τῆς συχνότητος προσαγωγῶν ὅσον μειοῦται τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τοῦ Δήμου εἰς τὸν συνολικὸν πληθυσμὸν τῆς Πρωτευούσης. Ἡ ἀναλογία ὅμως μεταναστῶν πρὸς ἐντοπίους δὲν παρουσιάζει καὶ ἐν προκειμένῳ κανονικότητά τινα.

20. Πρβλ. ὅμως τὴν παρατήρησιν ἐν τέλει τῆς σημ. 19.

Δῆμος ἢ Κοινότης	% Πληθ. Περ. Πρωτ.	Π ρ ο σ α γ ω γ α ῖ			
		Σύνολον	Ἐντοπ.	Μετ. ἔσωτ.	Μετ. ἐπί 100 ἐντοπίων
Δ. Ἀθηναίων	33,68	619	383	229	59
Δ. Πειραιῶς	9,93	207	154	52	33
Δ. Νικαίας	4,49	139	121	17	14
Δ. Περιστερίου	4,28	143	95	46	48
Δ. Κερατσινίου	3,33	81	59	21	35
Δ. Αἰγάλεω	3,12	67	40	27	67
Δ. Καλλιθέας	2,95	63	51	12	23
Δ. Ν. Ἰωνίας	2,60	69	57	12	21
Δ. Βύρωνος	2,11	36	28	8	28
Δ. Ν. Σμύρνης	1,77	32	24	4	12

Δύο ἐνδιαφέροντα εὐρήματα ἐκ τῆς συσχέτισεως τῆς ἐργληματικότητος πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ πληθυσμοῦ τῶν διοικητικῶν μονάδων τῆς Πρωτεύουσας εἶναι τὰ ἀκόλουθα. Πρῶτον, οὐδεμία Κοινότης (πληθυσμὸς κάτω τῶν 10.000 κατοίκων) ἐμφανίζει ἄνω τῶν 8 ἐν συνόλῳ προσαγωγῶν ἐντοπίων καὶ μεταναστῶν. Δεύτερον, τὸ ἥμισυ περίπου (47,5 %) τῶν προσαγωγῶν ἀφορᾷ κατοίκους τεσσάρων Δήμων (Ἀθηναίων, Πειραιῶς, Νικαίας καὶ Περιστερίου) οἱ ὅποιοι συγκεντρώνουν τὸ ἥμισυ καὶ πλέον (52,6 %) τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Πολεοδομικοῦ συγκροτήματος Ἀθηνῶν. Αἱ προσαγωγαὶ ἐντοπίων καὶ μεταναστῶν ἐκ τῶν Δήμων αὐτῶν ἀντιπροσωπεύουν ἴσον ποσοστὸν τοῦ συνόλου τῶν προσαγωγῶν ἐκάστης κατηγορίας (49,5 %), ἡ δὲ ἀναλογία μεταναστῶν πρὸς 100 ἐντοπίους εἶναι ἡ αὐτή, οἷα καὶ εἰς τὸ σύνολον τῶν προσαγωγῶν (45,7 %). Ἐκ τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων Δήμων, μόνον ὁ τοῦ Περιστερίου παρουσιάζει σημαντικὴν πληθυσμιακὴν αὐξήσιν (122 %), ἐνῶ ὁ τοῦ Πειραιῶς ἐμφανίζει μείωσιν (-1,1 %). Τὰ ποσοστὰ αὐξήσεως τῶν Δήμων Ἀθηναίων καὶ Νικαίας εἶναι 13 % καὶ 15 % ἀντιστοίχως. Τὴν ὑψηλοτέραν ἀναλογίαν μεταναστῶν πρὸς ἐντοπίους ἐμφανίζει ὁ Δῆμος Ἀθηναίων (59), τὴν μικροτέραν δὲ ὁ Δῆμος Νικαίας (14).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω διερευνήσεων καθίσταται ἐμφανὲς ὅτι ἡ σχέση τῆς ἐργληματικότητος πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν μετανάστευσιν δὲν δύναται νὰ διακριθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικῶν κατὰ Δῆμον καὶ Κοινότητα δεδομένων. Ἡ μεγάλη συγκέντρωσις ἐντοπίων καὶ μεταναστῶν ἐφήβων εἰς δύο ομάδας κεντρικῶν καὶ ὁμόρων Δήμων (Ἀθηνῶν-Περιστερίου καὶ Πειραιῶς-Νικαίας) ἐμφανίζει μὲν μίαν ἀπόκλισιν πρὸς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ τριγώνου τῆς Περιφερείας Πρωτεύουσας, πρὸς τὴν ὁποίαν φαίνεται συγκεντρούμενον ση-

μαντικὸν ποσοστὸν τῆς ἐσωτερικῆς μεταναστεύσεως ²¹, δὲν φαίνεται ὁμῶς συνδεομένη τόσον στενῶς μετὰ τὴν διαδικασίαν αὐτήν, ὅσον ἴσως μετὰ τὸ εὐρύτερον κοινωνικο-οἰκονομικὸν περιβάλλον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζεῖ καὶ ἀναπτύσσεται ὁ ἔφηβος καὶ μετὰ τὰς εὐκαιρίας πρὸς τέλεσιν ἀδίκων πράξεων, τὰς ὁποίας προσφέρει τὸ περιβάλλον αὐτό.

IV. Μετανάστευσις, ἀπασχόλησις καὶ ἐγκληματικότητα.

Τὸ 90% τῶν ἀπαξ προσαχθέντων καὶ τὸ 91% τῶν ὑποτρόπων ἐφήβων κατανέμεται μεταξὺ τεσσάρων βασικῶν ἐπαγγελματικῶν κατηγοριῶν. Ἡ σημαντικωτέρα τούτων εἶναι ἡ τῶν ἐργατῶν-τεχνιτῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει τὸ 34% τόσον τῶν ἀπαξ προσαχθέντων, ὅσον καὶ τῶν ὑποτρόπων. Δευτέρα εἶναι ἡ τῶν μαθητῶν-σπουδαστῶν, περιλαμβάνουσα τὸ 32% τῶν ἀπαξ προσαχθέντων καὶ τὸ 27% τῶν ὑποτρόπων. Διὰ τοὺς ἀπαξ προσαχθέντας τρίτη κατηγορία εἶναι ἡ τῶν ὑπαλλήλων (13%) καὶ τετάρτη ἡ τῶν ἄνευ ἐπαγγέλματος (11%). Εἰς τοὺς ὑποτρόπους ἡ σειρά ἐμφανίζεται ἀντίστροφος: ἄνευ ἐπαγγέλματος (21%), ὑπάλληλοι (9%) ²².

Οἱ ἐντόπιοι ἐμφανίζουν ἠϋξημένην συμμετοχὴν μεταξὺ τῶν μαθητῶν-σπουδαστῶν. Εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ἀντιστοιχοῦν 27 μόνον μετανάσται ἐπὶ 100 ἀπαξ προσαχθέντων ἐντοπίων, 47 δὲ μετανάσται ἐπὶ 100 ἐντοπίων ὑποτρόπων. Αἱ προσαγωγαὶ μαθητῶν ἀντιπροσωπεύουν τὸ 38% τῶν ἀπαξ προσαχθέντων καὶ τὸ 29% τῶν ὑποτρόπων ἐντοπίων, ἀλλὰ τὸ 20% τῶν ἀπαξ προσαχθέντων καὶ τὸ 25% τῶν ὑποτρόπων μεταναστῶν. Οἱ ὑπότροποι μαθηταὶ παρουσιάζουν ἠϋξημένην συμμετοχὴν εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν μεταναστῶν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἐντοπίους.

Οἱ μετανάσται ὑπερτεροῦν ἐλαφρῶς εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐργατῶν-τεχνιτῶν. Ἀναλογοῦν 54 μετανάσται ἐπὶ 100 ἀπαξ προσαχθέντων καὶ 57 ἐπὶ 100 ὑποτρόπων ἐντοπίων. Αἱ προσαγωγαὶ μεταναστῶν ἀντιπροσωπεύουν ποσοστὸν 35% τῶν ἀπαξ προσαχθέντων, ἔναντι 33% τῶν ἐντοπίων, 35% δὲ τῶν μεταναστῶν ὑποτρόπων ἔναντι 34% τῶν ἐντοπίων.

Ἐντονος εἶναι ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀπαξ προσαχθέντων μεταναστῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἄνευ ἐπαγγέλματος. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἀναλογοῦν 68 μετανάσται ἐπὶ 100 ἐντοπίων, εἰς τὴν δευτέραν 80. Ἐκ τῶν προσαχθέντων μεταναστῶν ἦσαν ὑπάλληλοι 16%, ἔναντι 12% τῶν ἐντοπίων. Ἀντιθέτως, τὸ ποσοστὸν τῶν ἄνευ ἐπαγγέλματος μεταναστῶν ἦτο 15%, ἐνῶ ἐκ τῶν προσαχθέντων ἐντοπίων ἀνῆκον εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν

21. Πρβλ. G. Burgel, ἔνθ' ἄνωτ.

22. Πρβλ. Πίνακα 6.

μόνον 9%. 'Η εκατοστιαία αναλογία τῶν ἐντοπίων καὶ μεταναστῶν ὑποτρόπων ὑπαλλήλων εἶναι ἡ αὐτὴ (9%). Ἐκ τῶν ἐντοπίων ὑποτρόπων ἦσαν ἄνευ ἐπαγγέλματος 23%, ἐνῶ ἐκ τῶν μεταναστῶν 20%.

Οἱ μὴ ἐργαζόμενοι (μαθηταὶ καὶ ἄνευ ἐπαγγέλματος) ἀντιπροσωπεύουν τὸ 42% τῶν ἀπαξ προσαχθέντων καὶ τὸ 49% τῶν ὑποτρόπων. Αἱ ἀναλογίαι αὐταὶ ὁμῶς εἶναι ἐντονώτεραι εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐντοπίων (47% ἔναντι 35% τῶν μεταναστῶν εἰς τοὺς ἀπαξ προσαχθέντας, 52% ἔναντι 45% τῶν μεταναστῶν εἰς τοὺς ὑποτρόπους).

'Η ηὔξημένη συμμετοχὴ τῶν ἐντοπίων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μαθητῶν-σπουδαστῶν καὶ τῶν μεταναστῶν μεταξὺ τῶν οἰκονομικῶς ἐνεργῶν θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἐν πολλοῖς ὡς ἀναμενομένη. Τοῦτο δὲ διὰ πλείονας λόγους. Τὰ τρία τέταρτα (74,5%) τῶν παραπομπῶν ἀφοροῦν ἄτομα 15-17 ἐτῶν²³. Εἰς τὴν ὁμάδα ἡλικιῶν 15-19 ἐτῶν οἱ μετανάσται εἶναι διπλάσιοι περίπου τῶν εἰς τὴν ὁμάδα 10-14 ἐτῶν²⁴. Μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ὁμάδων ἡλικιῶν παρατηροῦνται σημαντικαὶ διαφοραὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀπασχόλησιν. Οἱ οἰκονομικῶς μὴ ἐνεργοὶ ἄρρενες 10-14 ἐτῶν ἀνήρχοντο, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν 1961, εἰς 55.800 ἔναντι 29.900 ἡλικίας 15-19 ἐτῶν, οἱ μαθηταὶ 10-14 ἐτῶν ἦσαν 53.000 ἔναντι 28.600 ἡλικίας 15-19 ἐτῶν, οἱ δὲ συντηρούμενοι ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τῶν 10-14 ἐτῶν 49.000 ἔναντι 26.100 ἡλικίας 15-19 ἐτῶν²⁵. Ἐξ ἄλλου 83% τῶν ἡλικίας μέχρι 25 ἐτῶν μετηνάστευσαν λόγω ἐλλείψεως ἀπασχολήσεως εἰς τὸν τόπον προελεύσεως τῶν²⁶. Εἶναι, ὡς ἐκ τούτου, φυσικὸν νὰ ἀναμένεται ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι ἐφηβοὶ εἶναι περισσότεροι μεταξὺ τῶν μεταναστῶν, παρ' ὅτι μεταξὺ τῶν ἐντοπίων, καὶ ὅτι ἡ σχέσις αὐτὴ θὰ ἐμφανίζεται καὶ μεταξὺ τῶν προσαγομένων ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων Ἀγγλικῶν²⁷. Ἐξ ἄλλου, ἂν εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν μεταναστῶν τὸ ποσοστὸν τῶν ἄνευ ἐπαγγέλματος (15% τῶν ἀπαξ προσαχθέντων, 20%

23. Αἱ καθ' ἡλικίαν τελέσεως τῆς πράξεως προσαγωγῆς ἐμφανίζονται ὡς ἀκολούθως :

13 ἐτῶν 199, ἐξ ὧν ἐντόπιοι 142 ἢ 71%.

14 ἐτῶν 385, ἐξ ὧν ἐντόπιοι 281 ἢ 73%.

15 ἐτῶν 590, ἐξ ὧν ἐντόπιοι 391 ἢ 66%.

16 ἐτῶν 742, ἐξ ὧν ἐντόπιοι 470 ἢ 63%.

17 ἐτῶν 377, ἐξ ὧν ἐντόπιοι 237 ἢ 63%.

24. Βλ. Πίνακα 3.

25. Βλ. Ε.Σ.Υ.Ε. Ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς πληθυσμοῦ - κατοικιῶν τῆς 19 Μαρτίου 1961 — Δειγματοληπτικὴ ἐπεξεργασία, τεύχος III—Ἀπασχόλησις, Ἀθῆναι, 1962.

26. Ε.Σ.Υ.Ε. Ἐκθεσις δοκιμαστικῆς ἐρεύνης ἐπὶ τῶν κινήτρων καὶ τῶν συνθηκῶν μεταναστεύσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἀγροτικῶν Περιοχῶν, Ἀθῆναι, 1962, σελ. 21.

27. Ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ θὰ πρέπει βεβαίως νὰ ἐλεγχθῇ ἐμπειρικῶς. Τοῦτο ὁμῶς δὲν εἶναι δυνατόν, ἐλλείπει λεπτομερῶν στοιχείων.

τῶν ὑποτρόπων) δύναται νὰ θεωρηθῆ ἕν τινι μέτρῳ δικαιολογημένον²⁸, τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῆ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐντοπίων.

Αἱ ἐν τῷ παρόντι τμήματι γινόμεναι διαπιστώσεις ὀδηγοῦν εἰς τὰ ἀκόλουθα συμπεράσματα.

1. Τὸ ὑψηλὸν ποσοστὸν τῶν μαθητῶν - σπουδαστῶν, ἰδίως μεταξὺ τῶν ἐντοπίων, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τὰ 2/3 περίπου τῶν προσαγομένων ἐφήβων, δὲν ἐπιτρέπει νὰ θεωρήσωμεν τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν τοῦ ἀνηλίκου ὡς παράγοντα μεμονομένως ἐπενεργοῦντα ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἄρρένων ἐφήβων.

2. Καίτοι ἡ πλειονότης τῶν μεταναστῶν ἐφήβων ἀνήκει εἰς τοὺς οἰκονομικῶς ἐνεργοὺς, ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόλησις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐπιβαρυντικὸς παράγων, δεδομένου ὅτι κατὰ τὰς ὑφισταμένας ἐνδείξεις ἀνάλογος φαίνεται νὰ εἶναι ἡ μεταξὺ οἰκονομικῶς ἐνεργῶν καὶ μὴ ἐνεργῶν κατανομή εἰς τὸ σύνολον τῶν μεταναστῶν μεταξὺ τῶν ἡλικιῶν 13 καὶ 17 ἐτῶν.

3. Ἡ ὑψηλὴ συμμετοχὴ τῶν οἰκονομικῶς μὴ ἐνεργῶν (μαθητῶν καὶ ἄνευ ἐπαγγέλματος), ἰδίως μεταξὺ τῶν ἐντοπίων, ὀδηγεῖ εἰς τὴν σκέψιν ὅτι ἡ ἀναζητήσις τῶν διαμορφωτικῶν τῆς ἐγκληματικότητος παραγόντων θὰ πρέπει νὰ στραφῆ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος καὶ τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἧς τελεῖ ὁ ἀνήλικος.

V. Σ υ μ π ε ρ ἄ σ μ α τ α

Οἱ ἐσωτερικοὶ μετανάσται ἀποτελοῦν τὸ τρίτον περίπου τῶν ἄρρένων ἐφήβων, οἱ ὅποιοι προσήχθησαν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων Ἀηλιῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δι' ἀδίκους πράξεις τελεσθείσας κατὰ τὰ ἔτη 1960-1962. Ἡ συμμετοχὴ τῶν μεταναστῶν εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἐγκληματικότητα ἐμφανίζεται ἠὺξήμενη ἔναντι τῆς συμμετοχῆς τούτων εἰς τὸν ἄρρενα πληθυσμὸν τῆς Πρωτεύουσας ἡλικίας 10-19 ἐτῶν κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1961. Ἡ ἠὺξήμενη ἐμφανίζεται καὶ ἡ ἑκατοστιαία ἀναλογία τῶν προσαχθέντων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν μεταναστῶν 10-19 ἐτῶν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀντίστοιχον ἀναλογίαν τῶν ἐντοπίων. Ἡ κατὰ μέγεθος οἰκισμοῦ καὶ γεωγραφικὸν διὰ μέρισμα προελεύσεως κατανομή τῶν προσαχθέντων ἐφήβων μεταναστῶν δὲν

28. Ὡς ἐκ τοῦ παρεμβαίνοντος χρόνου μέχρις ἐξευρέσεως σταθερᾶς ἐργασίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ὑποτρόπων τὸ φαινόμενον δύναται νὰ θεωρηθῆ δικαιολογημένον, ἂν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ πλεῖστον ἐξ αὐτῶν ὑπετροπίασαν ἅπαξ μόνον (66%) καὶ ὅτι τὸ 51% τῶν δευτέρων καὶ τὸ 60% τῶν τρίτων ἀδίκων πράξεων τελοῦνται πρὸ τῆς παραλεύσεως ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ προηγουμένου ἀδικήματος, εἰς βραχὺ δηλαδὴ χρονικὸν διάστημα.

έμφανίζει σοβαράς διαφοράς πρὸς τὴν ἀντίστοιχον κατανομὴν τοῦ συνόλου τῶν ἐσωτερικῶν μεταναστῶν τῆς περιόδου 1955-1961.

Ἡ κατὰ Δῆμον καὶ Κοινότητα κατανομὴ τῶν μεταναστῶν ἐφήβων, βάσει τοῦ τόπου κατοικίας των, δὲν συμπίπτει μὲ τὰς κατὰ διοικητικὴν μονάδα παρατηρηθείσας πληθυσμιακὰς αὐξήσεις τῆς δεκαετίας 1951-1961. Οἱ μετανάσται ἔφηβοι δὲν ἐμφανίζουν συγκέντρωσιν εἰς τὰς ραγδαίως ἀναπτυχθείσας περιοχὰς τοῦ πολεοδομικοῦ συγκροτήματος Ἀθηνῶν. Παρατηρεῖται, ἀντιθέτως, ἀξιόλογος συγκέντρωσις μεταναστῶν, ἀλλὰ καὶ ἐντοπίων, εἰς δύο ομάδας ὁμόρων Δήμων τοῦ κέντρου: Ἀθηναίων-Περιστερίου καὶ Πειραιῶς-Νικαίας. Εἰς τοὺς τέσσαρας αὐτοὺς Δήμους κατοικεῖ τὸ ἡμισυ περιπίου τῶν παραπεμφθέντων μεταναστῶν καὶ ἐντοπίων. Ἡ συχνότης παραπομπῶν, ἀλλ' ὄχι καὶ ἡ ἀναλογία μεταναστῶν πρὸς ἐντοπίους, παρακολουθεῖ εἰς γενικὰς γραμμὰς τὸ μέγεθος τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος κατοικίας.

Ἡ συσχετίσις τῆς μεταναστεύσεως πρὸς τὴν ἀπασχόλησιν τῶν ἐφήβων δὲν ἔδωσεν ἐνδείξεις ὅτι ἡ ἀπασχόλησις τῶν ἐφήβων, ἰδίως δὲ τῶν μεταναστῶν, ἀποτελεῖ παράγοντα ἐπηρεάζοντα ἀμέσως τὴν ἐγκληματικότητα τούτων. Ἀντιθέτως, ὑπεγράμμισε τὴν ὑψηλὴν συμμετοχὴν τῶν οἰκονομικῶς μὴ ἐνεργῶν, ἰδίως εἰς τὴν περιπτώσιν τῶν ἐντοπίων.

Τὰ ἀνωτέρω συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ μετανάστευσις αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν, ὡς διαδικασίᾳ, δὲν δύναται νὰ ληφθῆ μεμονωμένως ὡς ἀνεξάρτητος παράγων ἐπενεργῶν ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀρρένων ἐφήβων. Περισσότερον σημαντικὸν φαίνεται τὸ ἄμεσον περιβάλλον καὶ αἱ συνθῆκαι ζωῆς τοῦ ἀνηλίκου, ὡς στοιχεῖον προσδιοριστικὸν τῆς στάσεως του καὶ τῶν εὐκαιριῶν τελέσεως ἀδίκων πράξεων. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς αἱ συνθῆκαι μεταναστεύσεως καὶ ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐφήβου εἰς τὸν τόπον προορισμοῦ του (μόνος ἢ μετὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας του, συνοικήσις μετὰ συγγενῶν κ.τ.λ.) ἐνδέχεται νὰ ἀσκοῦν οὐσιώδη ἐπίδρασιν, ὅπως ἄλλωστε σημαντικὴν ἐπιρροὴν ἐνδέχεται νὰ ἀσκοῦν (προκειμένου περὶ τῶν ἐντοπίων καὶ τῶν εἰς νεαρὰν ἡλικίαν μεταναστευσάντων μετὰ τῆς οἰκογενείας των) αἱ συνθῆκαι μεταναστεύσεως καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν γονέων καὶ ἡ ἱκανοποιητικὴ ἔνταξις τούτων εἰς τὴν ἀστικὴν κοινότητα.

ΠΙΝΑΞ 1

Ἀστικός πληθυσμός τῆς Ἑλλάδος καὶ πληθυσμός τῆς Περιφέρειας
Πρωτεύουσας (ἀπογραφαὶ 1940-1971)

Ἔτος ἀπογραφῆς	Ἀστικός πληθυσμός (% ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ)	Πληθυσμός Περ. Πρωτ. (% ἑλλην. πληθυσμοῦ)	Πληθυσμός Περ. Πρωτ. (% ἀστικοῦ πληθυσμοῦ)	Αὔξησις πληθυσμοῦ Περ. Πρ. % ἔναντι προηγ. ἀπογραφῆς
1940	33	15	45	19
1951	38	18	47	23
1961	43	22	51	34
1971	53	29	54	37

Πηγή : Ε.Σ.Υ.Ε.

ΠΙΝΑΞ 2

Ἐφηβικός ἄρρην πληθυσμός Περιφέρειας Πρωτεύουσας (ἀπογραφή 1961) καὶ προσαγωγὰ ἄρρένων ἐφήβων ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων Ἀηλίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς (1960-1964) διὰ πράξεις τελεσθείσας κατὰ τὰ ἔτη 1960-1962, καθ' ἡλικίαν καὶ ἔτος τελέσεως τῆς ἀδίκου πράξεως.

Ἄρρην πληθυσμός καὶ μετανάσται	Ἡλικία					Ἄγν. Σύνολον	
	13	14	15	16	17		
Πληθυσμός 1961	14.979	16.503	17.108	16.597	13.665	78.852	
Προσαγωγὰ	199	385	590	742	377	2.329	
Ἐξ' ὧν διὰ πράξεις τελεσθείσας κατὰ τὸ							
1960	84	142	210	218	117	8	779
1961	63	130	214	303	140	8	858
1962	52	113	166	221	120	20	692

Πηγή : Διὰ τὰ πληθυσμιακὰ δεδομένα, Ε.Σ.Υ.Ε.

ΠΙΝΑΞ 3

Ἄρρενες μετανάσται ἡλικίας 10-19 ἐτῶν εἰς τὴν Περιφέρειαν Πρωτεύουσας τὸ 1960.

Εἰς χιλιάδας

Ἄρρην πληθυσμός καὶ μετανάσται	10-14 ἐτῶν	15-19 ἐτῶν	Σύνολον
Πληθυσμός (1961)	65,6	69,9	135,5
Μετανάσται (1960)	15	23	38
Ἐγκατασταθέντες μετὰ τὸ 1951			
— ἡλικία κατὰ τὴν ἀρχικὴν ἐγκατάστασιν	16	20	36
— ἡλικία τὴν 3.4.1960	13	16	29
Ἐγκατασταθέντες μετὰ τὸ 1955	9,3	18,4	27,7

Πηγή : Ε. Σ. Υ. Ε. Ἡ μετανάστευσις πρὸς τὴν Περιφέρειαν Πρωτεύουσας, Ἀθῆναι, 1964 καὶ Ἀποτελέσματα ἀπογραφῆς πληθυσμοῦ - κατοικιῶν τῆς 19 Μαρτίου 1961 — Δειγματοληπτικὴ ἐπεξεργασία, τεύχος V — Ἐσωτερικὴ μετανάστευσις, Ἀθῆναι, 1963.

ΠΙΝΑΞ 4

Ἐκατοστιαία κατανομή κατὰ μέγεθος οἰκισμοῦ καὶ γεωγραφικὸν διαμέρισμα προελεύσεως τῶν ἐσωτερικῶν μεταναστῶν πρὸς τὴν Περιφέρειαν Πρωτευούσης (1956-1961) καὶ τῶν προσαχθέντων ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων Ἀνηλίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀρρένων ἐφήβων διὰ πράξεις τελεσθείσας κατὰ τὰ ἔτη 1960-1962.

Μέγεθος οἰκισμοῦ καὶ γεωγραφικὸν διαμέρισμα προελεύσεως	% μεταναστῶν πρὸς Περιφέρειαν Πρωτευούσης	% προσαχθέν. ἐφήβ. μεταν. πρὸς Περιφ. Πρωτευούσης
Ἀγροτικοὶ οἰκισμοὶ	42	43
Ἡμιαστικοὶ οἰκισμοὶ	21	17
Ἀστικοὶ οἰκισμοὶ	36	40
Λοιπὴ Στερεὰ Ἑλλάς καὶ Εὐβοία	13,6	18
Πελοπόννησος	30,5	30
Ἰόνιοι Νῆσοι	5,9	5
Ἡπειρος	3,8	10
Θεσσαλία	5,7	7
Μακεδονία	6,8	7
Θράκη	1,3	-
Νῆσοι Αἰγαίου	20,3	13
Κρήτη	7,7	7

Πηγή: Διὰ τὰ στοιχεῖα περὶ μεταναστεύσεως, Ε.Σ.Υ.Ε. Ἡ μετανάστευσις πρὸς τὴν Περιφέρειαν Πρωτευούσης, Ἀθῆναι, 1964.

ΠΙΝΑΞ 5

Πληθυσμός Περιφέρειας Πρωτευούσης (άπογραφή 1961) και προσαγωγαι
 άρρένων εφήβων ένώπιον τών Δικαστηρίων 'Αηηλίκων 'Αθηνών και Πειραιώς
 (1960-1964) διά πράξεις τελεσθείσας κατά τά έτη 1960-1962, κατά Δήμον
 και Κοινότητα.

Δήμος ή Κοινότητα	Πληθυσμός 1961	% Πληθ. Περιφ. Πρωτ.	Αξίσεις % 1951-1961	Προσαγωγαι			
				Σύνολον	'Εντόπιοι	'Εσωτ. Μεταν.	'Εσωτ. Μεταν. % 'Εντόπιον
'Αγ. Βαρβάρας	13.726	0,74	294,3	16	8	8	100
'Αγ. Παρασκευής	12.122	0,65	73,7	14	10	4	40
'Αγ. 'Αναργύρων	18.448	1,00	119,2	21	11	10	99
'Αγ. Δημητρίου	21.365	1,15	362,3	25	14	11	78
'Αγ. 'Ι. Ρέντη	11.204	0,60	108,4	11	8	3	37
'Αθηναίων	627.564	33,88	12,9	619	383	229	59
Αιγάλεω	57.840	3,12	96,3	67	40	27	67
'Αμαρουσίου	20.135	1,69	66,7	22	18	4	22
'Αργυρουπόλεως	4.021	0,22	846,1	4	1	3	300
Βριλησσίαν	2.352	0,13	92,0	1	1	-	-
Βούλας	3.864	0,21	83,5	2	2	-	-
Βουλιαγμένης	1.621	0,09	-3,2	2	-	2	-
Βύρωνος	37.628	2,11	19,7	36	28	8	28
Γαλατσίου	13.743	0,74	43,1	30	17	13	76
Γλυφάδας	12.361	0,67	49,7	9	7	2	28
Δάφνης	23.747	1,28	36,9	39	28	11	39
Δραπετσώνος	14.103	0,76	-19,7	22	17	5	29
'Ελληνικού	4.631	0,25	67,0	5	4	1	25
'Εκάλης	1.057	0,06	29,4	2	2	-	-
Ζωγράφου	27.185	1,47	67,7	21	17	4	23
'Ηλιουπόλεως	27.638	1,49	243,2	32	18	13	72
'Ηρακλείου	12.228	0,66	128,1	26	13	13	100
Καισαριανής	23.733	1,28	7,4	50	39	11	28
Καλαμαχιού	8.383	0,45	186,1	6	4	2	50
Καλλιθέας	54.720	2,95	16,4	63	51	12	23
Καματερού	3.304	0,18	321,9	7	3	4	133
Κερατσινίου	61.673	3,33	55,2	81	59	21	35
Κηφισιάς	14.193	0,76	14,2	16	13	3	23
Κορυδαλλού	30.859	1,67	104,0	41	28	12	42
Λυκόβρυσσης	1.502	0,08	150,7	3	-	3	-
Μελισσίων	3.348	0,18	32,6	6	5	1	20
Μεταμορφώσεως	7.952	0,43	183,3	7	3	4	133
Μοσχάτου	18.536	1,00	43,6	23	13	10	77
Ν. 'Ερυθραίας	6.134	0,33	45,2	6	4	2	50

ΠΙΝΑΞ 5 (συνέχεια)

N. Ίωνίας	48.149	2,60	42,3	69	57	12	21
N. Πεντέλης	1.181	0,06	45,6	3	3	-	-
N. Σμύρνης	32.856	1,77	48,8	32	24	4	12
N. Φιλαδελφείας	15.564	0,84	52,8	20	16	4	25
N. Χαλκηδόνος	6.695	0,36	91,0	6	4	2	50
N. Φαλήρου	5.771	0,31	-8,9	5	3	2	66
N. Ψυχικού	7.560	0,41	128,7	10	9	1	11
N. Λιοσίων	31.810	1,71	666,7	39	16	23	143
Νικαίας	83.266	4,49	15,4	139	121	17	14
Π. Φαλήρου	22.157	1,20	71,8	23	13	10	77
Πειραιώς	183.951	9,93	-1,1	207	154	52	33
Πεντέλης	1.794	0,10	39,2	1	1	-	-
Περάματος	14.694	0,79	199,9	28	19	9	47
Περιστερίου	79.335	4,28	122,0	143	95	46	48
Πετρουπόλεως	8.520	0,46	429,0	5	3	2	66
Πεύκης	3.763	0,20	62,0	8	7	1	14
Ταύρου	15.363	0,83	2,3	32	17	15	88
Υμηττού	12.193	0,66	35,9	33	25	7	28
Φιλοθέης	3.088	0,17	100,8	3	3	-	-
Χαϊδαρίου	20.733	1,30	212,2	26	18	8	44
Χαλανδρίου	25.774	1,39	130,8	16	14	2	14
Χολαργού	13.637	0,74	391,4	25	18	7	39
Ψυχικού	7.209	0,39	94,5	6	4	-	-
"Αστεγοι και άγνώ- στου διαμονής				24	8	16	200
Άγνώστου τόπου γεννήσεως				91			
Γεννηθέντες εις έξωτερικόν				22			
Σύνολον	1.852.709	100,00	34,4	2329	1521	695	45,7

ΠΙΝΑΞ 6

"Αρρενες έφηβοι προσαχθέντες άπαξ και πλειστάκις (ύπότροποι) ένώπιον τών Δικαστηρίων 'Αηηλίικων 'Αθηνών και Πειραιώς (1960-1964) διά πράξεις τελεσθείσας κατά τά έτη 1960-1962 κατ' έπάγγελμα και αναλόγως του τόπου γεννήσεως (έντόπιοι, μετανάστai).

'Επαγγελματική κατάστασις	'Απαξ προσαχθέντες			'Υπότροποι		
	'Εντόπ. Μεταν.	Σύνολον	Σύνολον	'Εντόπ. Μεταν.	Σύνολον	Σύνολον
Μαθηταί — Σπουδασταί	484	132	616	55	26	81
'Εργάται — Τεχνίται	421	228	649	65	37	102
'Υπάλληλοι	150	103	253	18	10	28
Μεταφορεΐς — Ναυτικοί	20	14	34	—	—	—
Πλανόδιοι	36	13	49	4	7	11
Λοιπαί 'Υπηρεσία	29	31	60	4	4	8
Γεωργοί — Κτηνοτρόφοι — 'Αλιεΐς	1	2	3	—	1	1
"Ανευ έπαγγέλματος	118	95	213	44	21	65
'Αγνώστου έπαγγέλματος	23	27	50	1	—	1
Σύνολον	1282	645	1927	191	106	297